

ΟΛΚΑΣ

ΤΩΝ ΘΕΛΟΝΤΩΝ ΣΩΘΗΝΑΙ

ΤΕΥΧΟΣ 13 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

28 Ὀκτωβρίου

Ἑορτή τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
καί τά νικητήρια τῶν Ἑλλήνων κατά τό 1940.

Στό παρεκκλήσιο τῆς ἁγίας Σωροῦ, πού βρισκόταν στήν νότια πλευρά τοῦ ναοῦ τῶν Βλαχερνῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, φυλάσσονταν ἡ Ἅγια ἐσθῆτα, ὁ πέπλος καί μέρος τῆς τιμίας ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σέ μιά ἀγρυπνία αὐτοῦ τοῦ παρεκκλησίου, μετεῖχε καί ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός (ἔζησε ἐπί αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ μεγάλου, 4ος αἰών μ.Χ. περίπου), μέ τόν μαθητή του Ἐπιφάνιο, καί ἕναν ἀκόλουθο τοῦ Ἐπιφανίου. Ὁ μακάριος Ἀνδρέας μάλιστα, εἶχε τήν συνήθεια νά παραμένει στήν ἀγρυπνία ὅση ὥρα μπορούσε, ἄλλοτε μέχρι τά μεσάνυκτα κι ἄλλοτε μέχρι τό πρωί.

Ἦταν ἡ ὥρα περίπου Τετάρτη νυκτερινή (μέ τό βυζαντινό ὥρολόγιο), ὁπότε βλέπει ὁ μακάριος Ἀνδρέας τή Θεοτόκο Μαρία νά προχωρεῖ ἀπ' τίς βασιλικές πύλες πρὸς τό Θυσιαστήριο. Φαινόταν πολύ ὕψηλή,

καί εἶχε λαμπρή τιμητική συνοδεία λευκοφόρων ἁγίων. Ἀνάμεσά τους ξεχώριζαν ὁ τίμιος Πρόδρομος καί ὁ Θεολόγος Ἰωάννης, πού παραστεκαν δεξιά κι ἀριστερά τῆ Θεοτόκο. Ἀπό τοὺς

λευκοφόρους, ἄλλοι προπορεύονταν καί ἄλλοι ἀκολουθοῦσαν ψάλλοντας ὕμνους καί ἄσματα πνευματικά.

Ὅταν πλησίασε στόν ἄμβωνα, εἶπε ὁ ὄσιος Ἀνδρέας στόν Ἐπιφάνιο:

— Βλέπεις, παιδί μου, τήν Κυρία καί Δέσποινα τοῦ κόσμου;

— Naί, τίμει πάτερ, ἀποκρίθηκε ὁ νέος.

Ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ μεταξύ εἶχε γονατίσει καί προσευχόταν γιά πολλή ὥρα. Παρακαλοῦσε τόν Υἱό της γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου, καί ἔραινε μέ δάκρυα τό ἅγιο πρόσωπό της. Μετά τή δέηση μπηκε στό θυσιαστήριο, ὅπου προσευχήθηκε γιά τοὺς πιστοὺς πού ἀγρυπνοῦσαν ἐκεῖνη τήν ὥρα.

“Όταν ολοκλήρωσε τή δέησή της, έβγαλε από τήν άχραντη κεφαλή της τό άστραφερό μαφόριο μέ μία κίνηση χαριτωμένη καί σεμνή, καί καθώς ήταν μεγάλο καί επιβλητικό, τό άπλωσε σάν Σκέπη μέ τά πανάγια χέρια της επάνω στό εκκλησίασμα.” Έτσι άπλωμένο τό έβλεπαν καί οί δύο τους γιά πολλή ώρα, νά εκπέμπει δόξα Θεϊκή σάν ήλεκτρο. Όσο φαινόταν εκεί ή Κυρία Θεοτόκος, φαινόταν καί ή ιερή έσθήτα νά σκορπίζει τή χάρη της. Όταν εκείνη άρχισε νά άνεβαίνει στόν ουρανό, άρχισε καί ή Θεία Σκέπη νά συστέλλεται λίγο-λίγο καί νά χάνεται. Τό ιερό αυτό μαφόριο πού φυλασσόταν εκεί, στόν άγιο αυτό ναό, συμβόλιζε τή χάρη πού παρέχει ή Θεοτόκος στούς πιστούς.

Αυτό λοιπόν τό θαυμαστό γεγονός, τής ζωντανής παρουσίας τής Κυρίας τών Άγγέλων μεταξύ τών τέκνων της, καί ή διαρκής προσασία πού από αυτήν παρέχεται στήν στρατευομένη Έκκλησία, έορτάζεται από όλους τούς όρθοδόξους τήν πρώτη του Όκτωβρίου μηνός. Μετά όμως από τήν έποποιία του 1940 - 1941, ή Ίερά σύνοδος

τής καθ' Ελλάδαν Έκκλησίας, τό 1952, εκρινε σκόπιμο νά μεταθέσει τόν έορτασμό από τήν πρώτη Όκτωβρίου, στήν είκοστή όγδόη του ίδιου μηνός, καί διότι ή θαυμαστή Έλληνική νίκη του πολέμου εκείνου ήταν έργο τής Ύπερμάχου Στρατηγού του γένους μας, αλλά καί διότι πολ-

λές μαρτυρίες πολεμιστών του Ίεροϋ εκείνου άγώνος, βεβαίωσαν πώς ή Παναγία μας, «προσβεβλημένη» λές από τόν Ίταλοκίνητο τορπιλισμό τής Έλλης στήν Τήνο, άνήμερα τής έορτής τής Κοιμήσεως Της τόν Αϋγουστο του 1940, προπορευόταν τών μαχομένων στρατιωτών του μετώπου, καί προσάτευε τούς στρατιώτες μας στά Βορειοηπειρωτικά βουνά, σίς θάλασσες καί σούς κάμπους, όπου δηλ. οί άμυνόμενοι υπεράσπιζαν πατρίδα καί Πίσση!

Δέν είναι τυχαίο άλλωστε ότι οί δύο σημαντικότερες έθνικές έορτές μας, έχουν τό ιδιαίτερο χαρακτηριστικό νά συνεορτάζονται μέ μία γιορτή τής παναγίας. Τήν 25η Μαρτίου γιορτάζουμε τόν ευαγγελισμό τής Θεοτόκου, καί τήν 28η Όκτωβρίου, τήν Άγία Σκέπη τής Θεοτόκου. Η

ΟΛΚΑΣ

Μηνιαϊον Περιοδικόν Ί.Μ. Λέρου, Καλύμνου καί Άστυπалаίας

Ίδιοκτήτης: ΙΜΛΕΚΑ, 85200 Κάλυμνος

Έκδότης: Ό Σεβ. Μητροπολίτης ΛΚΑ κ.κ. Παΐσιος

Έπί τής ύλης: Όμάδα Ίερέων καί λαϊκών

Ίστοσελίδα: www.im-leka.gr Email: imkalymnoy@yahoo.gr

<http://www.panoramio.com/user/2781675>, <http://www.youtube.com/user/imkalymnoy>

Έκδοτική Παραγωγή: ΣΑΪΤΗ τηλ. 210-34.76.090

έορτή αυτή τελείται ως ένδειξη ευγνωμοσύνης προς τή μητέρα του Θεού για τή σκέπη και τήν προστασία της στον αγώνα των Ἑλλήνων ἀπέναντι στους ἀλαζόνες Ἰταλούς, ἀρχικά, και, ἀργότερα, σέ ὅλη τή διάρκεια τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως.

Ἦταν μία ἀντίσταση στήν ἀπολυταρχική βία, στήν ἄκρως ἀλαζονική ἀπαίτηση νά παραδώσουμε μέ τή θέλησή μας τμήματα του ἔθνικου ἐδάφους, νά προδώσουμε τά κεκτημένα δικαιώματά μας μέ ἀγώνες και μέ τό αἶμα τῶν προγόνων μας. Ἡ ἑλληνική ψυχή ὅμως ἔδωσε τήν ἀπάντηση πού ἔπρεπε, εἶπε τό περήφανο ΟΧΙ, και ξεκίνησε ἕναν ἀγώνα για τά ἱερά και τά ὄσια τῆς πατρίδος μας, μέ ἀποτέλεσμα νά αἰφνιδιάσει δυσάρεστα τοὺς εἰσβολεῖς, νά τοὺς χαρίσει ἰδιαίτερα ταπεινωτικές ἤπτες και νά τοὺς ἀναγκάσει νά ἀποσυρθοῦν μέσα ἀπό τά σύνορα, περιμένοντας ἐκεῖ τή βοήθεια τῶν συμμάχων!

Εἶναι ὅμως ἀπαραίτητο στό σημεῖο αὐτό νά κάνουμε μία σύντομη ἱστορική ἀναδρομή, και νά δοῦμε τά γεγονότα μέ τή σειρά. 28 Ὀκτωβρίου του 1940, σίς τρεῖς τά ξημερώματα, ὁ Ἰταλός πρεσβευτής στήν Ἀθήνα Γκράτσι, ἐπισκέπεται στήν οἰκία του τόν πρωθυπουργό τῆς χώρας Ἰωάννη Μεταξά, και του ἐπιδίδει τελεσίγραφο μέ τό ὅποιο ζητοῦσε, μέσα σέ τρεῖς ὥρες, τήν ἐλεύθερη διέλευση και σάθμευση τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων στήν Ἑλλάδα. Μέ τό ὑπερήφανο «ΟΧΙ», και τή φράση «Πόλεμος λοιπόν», ὁ Μεταξάς ἀπορρίπτει τό ἰταλικό τελεσίγραφο και ἀπευθύνει διάγγελμα πρὸς τόν ἑλληνικό λαό. Ἀρχίζει ἔτσι ἡ ἰταλική ἐπίθεση κατά τῆς Ἑλλάδος στό Βορειοηπειρωτικό μέτωπο, τήν ὥρα πού ὁ

λαός διαδηλώνοντας στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας κατά τῆς Ἰταλίας, τρέχει μέ ἐνθουσιασμό νά καταταγεῖ και νά πολεμήσει στό μέτωπο.

Σέ λίγες μόνο μέρες, οἱ εἰσβολεῖς ἐκδιώχθηκαν ἀπό τό ἑλλαδικό ἔδαφος ἀπό ἐπιστρατευμένες κυρίως δυνάμεις, μέ ἀνεπαρκῆ μεταφορικά μέσα και ἐφοδιασμό, ἀλλά μέ τή συνδρομή τῶν χωρικῶν (ἀνδρῶν και γυναικῶν) τῆς Μακεδονίας και τῆς Ἠπείρου, πού ἔσπευσαν στό ἐθνικό προσκλητήριο, και ἔπαιζαν οὐσιαστικό ρόλο στόν ἀνεφοδιασμό. Για νά κάμψουν τό ἠθικό του ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἱ Ἰταλοὶ ἄρχισαν τόν βομβαρ-

δισμό ἑλληνικῶν πόλεων. Ἡ ἑλληνική ἀντεπίθεση στό μέτωπο, ἄρχισε σίς 14 Νοεμβρίου 1940, και γρήγορα οἱ δυνάμεις μας διέρρηξαν τήν ἰταλική ἀμυντική γραμμή. Σίς 22 Νοεμβρίου οἱ Ἑλληνες στρατιῶτες εἰσέρχονταν στήν Ἑλληνικότατη Κορυτσά. Ἡ προέλαση συνεχίστηκε ἀργά ἀλλά ἀποφασιστικά, και σίς 6 Δεκεμβρίου, ὁ ἑλληνικός στρατός καταλάμβανε τό λιμάνι τῶν Ἁγίων Σαράντα. Στή συνέχεια ὁ ἑλληνικός στρατός πῆρε στά

χέρια του τήν πρωτοβουλία, πέρασε σέ ὀρμητική ἀντεπίθεση, πέταξε τοὺς ἐπιδρομείς ἔξω ἀπό τά ἑλλαδικά ἐδάφη, και τοὺς καταδίωξε μέσα στό «ἀλβανικό» ἔδαφος, κατατροπώνοντάς τους.

Μήπως ὅμως χρειάζεται νά ἀναζητήσουμε κάποια ἐρμηνεία για ὅλα αὐτά τά γεγονότα; Και ποιά σχέση ἔχουν μέ τήν εἰσαγωγική ἀναφορά μας στήν Σκέπη τῆς Παναγίας; Δέν χωράει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐποποιία του 1940, ἀποτελεῖ ἕνα θαῦμα, εἶναι ἕνα ἀπό τά πολλά θαύματα στήν ἱστορία τῶν Ἑλλήνων. Δέν μπορεῖ ὅλα

αυτά νά είναι καρπός αποκλειστικά ανθρώπινου αγώνος. Ἡ θεϊκή χάρη συνεργάσθηκε μέ τήν ἀνθρώπινη προσπάθεια. Καί εἶναι δίκαιο, πού μαζί μέ τά θριαμβευτικά σαλπίσματα πάνω ἀπό τούς τάφους τῶν ἡρώων, σήμαναν δοξαστικές καμπάνες γιά ἓνα Εὐχαριστώ! στήν Παναγία, ἐκείνη, στήν ὁποία ἡ ἔθνική συνείδηση ἀπέδωσε γιά μιá ἀκόμα φορά τά Νικητήρια! Στή Σκέπη τῶν ἀγωνιστῶν, στήν Ἐλευθερωτριά τῶν σκλαβωμένων!

Γιατί στά κρίσιμα χρόνια τοῦ πολέμου οἱ Ἕλληνες ἐμπιστεύθηκαν στά χέρια τῆς Παναγίας τόν ἀγῶνα τους. Ζήτησαν τή μητρική προστασία της γιά νά ὑπερασπιστοῦν τά δίκαιά τους. Καί ἦταν τόση ἡ πίστη τους, ὥστε τήν ἔβλεπαν νά τούς ἐμψυχώνει καί νά τούς σκεπάζει, καθώς πολεμοῦσαν ἀπεγνωσμένα στά χιονισμένα βουνά τῆς Πίνδου καί τῆς Τρεμπεσίνας. Ἡ ἄλλοτε Ὑπέρμαχος Στρατηγός τῶν Ρωμιῶν, γίνεται ἡ Ἁγία Σκέπη τῶν ἀγωνιστῶν, καί ἔτσι τό θαῦμα ἐπαναλαμβάνεται. Χάρη στήν πίστη πού θερμαίνει τίς ψυχές τους, οἱ μαχητές περιφρονοῦν τή λογική τῶν ἀριθμῶν, καί ἀντισέκονται σίς σιδερόφρακτες ἐχθρικές στρατιές μέ ἡρωισμό πού κινεῖ τόν παγκόσμιο θαυμασμό.

Γιά τούς λόγους αὐτούς ἡ ἐκκλησία σήμερα, δηλαδή ὄλοι ἐμεῖς, ἀνυμνοῦμε τή Σκέπη τῆς Παναγίας, καί τήν παρακαλοῦμε νά μᾶς σκεπάζει πάντα μέ τήν ἀγάπη της, μά καί νά σέκεται πάντα δίπλα, βοηθός καί συμπαραστάτης στό ἔθνος μας, σέ κάθε καλό ἀγῶνα, γιατί τή βοήθειά της τήν ἔχουμε τό ἴδιο ἀνάγκη καί στόν

καιρό τῆς εἰρήνης. Μπορεῖ νά μήν ὑπάρχει σήμερα ἄμεση ἔθνική ἀπειλή καί ἄμεσος κίνδυνος πολέμου, μπορεῖ νά μήν ὑπάρχει Χίτλερ ἢ Μουσολίνι, ὑπάρχει ὅμως ἓνας ἄλλος εἰσβολέας, ὁ εὐδαιμονισμός, ὁ ὁποῖος ἴσως νά εἶναι καί πῖο ἐπικίνδυνος, ἀφοῦ προσπαθεῖ νά ἀλώσει τίς συνειδήσεις μας, ὥστε νά ξεχάσουμε τήν ἱστορία

μας, νά ἀποσπάσει τήν προσοχή μας ἀπό τά σοβαρά προβλήματα, προσφέροντάς μας τέρψη μέ θεάματα, ὥστε νά κάνει μιá ὄχι στρατιωτική ἀλλά μιá πνευματική – τηλεοπτική κατοχή σίς καρδιές μας. Ἔχουμε καιρό ὄλοι μας νά παρακολουθοῦμε μέ ἀπληστία σίριαλ, πού μᾶς διδάσκουν πῶς μπορούμε νά χαλάσουμε πολύ εὐκόλα τίς οἰκογένειές μας, τά κύτταρα τοῦ ἔθνους μας, δέν ἔχουμε ὅμως καιρό νά διαβάσουμε τήν ἱστορία μας, νά γνωρίσουμε μέ ποιούς ἀγῶνες τῶν προγόνων μας μπορούμε ἐμεῖς σήμερα νά ζοῦμε ἐλεύθεροι, ἀλλά καί νά διαβάσουμε συγκλονιστικές μαρτυρίες ἀγωνιστῶν τῆς ἔθνικῆς ἀντιστάσεως, οἱ ὁποῖοι στόν ὑπεράνθρωπο ἀγῶνα τους πάνω στά πα-

γωμένα βουνά ἔβλεπαν τήν Παναγία ζωντανά, καί ἔπαιρναν κουράγιο νά συνεχίσουν.

Ἄς εἶναι λοιπόν ὁ ἑορτασμός αὐτός, ἔναυσμα νά ἀσχοληθοῦμε ὄλοι περισσότερο μέ τήν ἱστορία μας, ἓνα μνημόσυνο γιά ὄσους ἔπασαν ἡρωικά στόν πόλεμο, καί μιá ἐλάχιστη τιμή εὐγνωμοσύνης στήν μητέρα μας καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τήν Παναγία μας.

ΣΥΛΛ. ΟΡΘ. ΤΥΦ. ΕΛΛ.

Ἄγιολόγιο

8 Ὀκτωβρίου: Δυό θαυμαστά πρότυπα μετανοίας

Ἡ ΟΣΙΑ ΠΕΛΑΓΙΑ

Ζοῦσε στήν Ἀντιόχεια καί ἀνῆκε στήν τάξη τῶν ἐλαφρῶν γυναικῶν. Ἦταν πόρνη. Ἡ ζωή της ἦταν βουτηγμένη μέσα στόν οἶστρο τῶν ἀμαρτωλῶν ἡδονῶν. Ἡ ἀκολασία εἶχε πωρώσει τόσο τή συνείδησή της, ὥστε καμιά ἔννοια μετανοίας νά μή μπορεῖ νά εἰσχωρήσει στήν ψυχή της. Ἐπομένως, θά μπορούσε νά πει κανείς, ἦταν καταδικασμένη ἐξαιτίας τῶν πονηρῶν ἔργων της. Ὅμως ὄχι! Ὁ πολyeύπλαγχος Κύριος μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι «οἱ τελῶναι καί αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ματθαίου, κᾶ 31). Δηλαδή, οἱ τελῶνες καί οἱ πόρνες, πού στήν ἀρχή ἔδειξαν ἀπειθεῖα στό Νόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά κατόπιν εἰλικρινά μετάνιωσαν, προλαμβάνουν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐσᾶς, πού μόνο μέ τά λόγια δείξατε ὑπακοή στό Θεό, στήν πράξη ὅμως ὑπῆρξατε ἀπειθεῖς καί ἄπιστοι. Πράγματι ἡ Πελαγία τυχαία σέ κάποια σύναξη χριστιανῶν ἄκουσε θερμό κήρυγμα περί ἀγνότητος, τοῦ ἐπισκόπου Νόννου. Τά λόγια του ἤλεγξαν καί συγκλόνησαν τήν ψυχή της. Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀπαρνήθηκε τήν ἄσωτη ζωή της, πούλησε τά διάφορα κοσμήματά της καί τά χρήματα διαμοίρασε στούς φτωχοῦς. Ἀφού κατηχήθηκε καί βαπτίσθηκε, μετά ὀκτώ μέρες πῆγε στήν Ἱερουσαλήμ, στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου μέ σκληρή ἀσκησι πέρασε τήν ὑπόλοιπη ζωή της.

Ἄπολυτίκιο.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εξ ἀκανθῶν κατάπερ ρόδον εὐῶδες, ἐκ τῆ Ἐκκλησίας Πελαγία ἐδείχθης, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσιν εὐφραίνουσα ἡμᾶς· ὄθεν καί προσήγαγες, ὡς ὄσμην εὐωδίας, τῷ σέ θαυμαστώσαντι, τόν σόν βίον Ὅσια. Ὅν ἐκδυσώπει σῶζεσθαι ἡμᾶς, παθῶν παντοίων, ψυχῆς τέ καί σώματος.

Η ΑΓΙΑ ΤΑΪΣΙΑ

Η ὁμορφιά της ἦταν ἀπό τίς σπάνιες. Πλεονέκτημα, πού ἀποβαίνει ὀλέθριο, ὅταν δέν εἴμαστε σέ θέση νά τό διατηροῦμε ἀγνό μέ τό φόβο τοῦ Θεοῦ, τή φωτεινή διάκριση, τήν ἀδιάλειπτη προσευχή καί τήν ταπεινοφροσύνη. Δυστυχῶς γιά τήν Ταῖσία, αὐτή πού ἐπιβουλεύτηκε τήν τιμή της ἦταν ἡ ἴδια ἡ μάνα της. Γυναίκα χυδαία, πού ἤθελε πολύ πλούτο, καί δέν δίστασε νά ἐκμεταλλεῖται τήν κόρη της γιά νά τόν ἀποκτήσει. Ἔτσι ἡ Ταῖσία, παρασύρθηκε στό δρόμο τῆς ἀτιμίας μόλις 17 ἐτῶν. Ἐγινε καί ἡ ἴδια πλούσια ἀλλά καί πόρνη. Οἱ τίμοι ἄνθρωποι τήν ἀπεχθάνονταν. Καμιά οἰκογενειακή πόρτα δέν ἦταν ἀνοικτή γι' αὐτήν. Οἱ ἴδιοι οἱ ἐκμεταλλεῖς τῆς σάρκας της, ποτέ δέν θά τήν ἔφερναν νά γνωριστῆ μέ τίς μητέρες τους καί τίς ἀδελφές τους. Διότι εἶχε καταστήσει ἕνα ἀντικείμενο σαρκικῆς ἱκανοποίησης καί τίποτα περισσότερο. Τότε ἡ Ταῖσία ἔπεσε σέ θλίψη μεγάλη, ἀλλά καί ἡ Ἐκκλησία μπορεί νά ἔχασε ἕνα πρόβατο, ὅμως δέν ἔπαψε νά τό ἀναζητεῖ. Ὅταν λοιπόν ὁ Παφνούτιος ἀπό τή Σιδώνα ἔμαθε τήν ψυχική της κατάσταση, προσευχήθηκε καί ἀποφάσισε νά ἐργασεῖ γιά τήν ψυχή της. Καί δέν ἀστόχησε. Τήν ἐπισκέφθηκε καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ πέτυχε τό θαῦμα! Καυτά δάκρυα μετανοίας κύλησαν στά μάγουλα τῆς Ταῖσίας. Πέταξε ὅλα της τά πλούτη στή θάλασσα, διότι τό τίμημα τῆς ἀτιμίας δέν ἄξιζε νά χρησιμοποιηθεῖ στό Ἱερό ἔργο τῆς ἐλεημοσύνης. Ἀπό τότε ἔζησε φτωχά, ἀλλά πλούσια σέ πίστη, σέ μετάνοια, σέ σωφροσύνη, σέ προσευχή, σέ ὑπακοή, σέ ταπείνωση καί καλοσύνη. Ἐγινε δεκτὴ σέ

εὐσεβῆ ὄμιλο γυναικῶν καί πέθανε φροντίζοντας ἀρρώστους καί ἀνήμπορους ἀνθρώπους, περί τό 340 μ.Χ.

Ὁ ἀββάς Παῦλος ὁ ἀπλούς εἶδε σέ ὄραμα τήν ψυχή τῆς μετανοημένης πόρνης νά ἀπολαμβάνει τά ἀγαθά τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, δίνοντας μεγάλη χαρά στόν γέροντα Παφνούτιο.

Συχνές Έρωτήσεις

Τί είναι ἡ βασκανία;

Κατά τό λεξικό (Ιω. Σταματάκου) βασκανία σημαίνει· κακολογία, φθόνος, κακεντρέχεια καί βάσκανος· συκοφάντης, κακολόγος, φθονερός, κακοήθης ἢ καί μάγος, γόης.

Γιά τήν Ἐκκλησία τά πιό πάνω χαρακτηρισικά φέρει ὁ σατανάς, πού μισεῖ τά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ καί ἰδιαίτερα τόν ἄνθρωπο. Κατά ἀπομίμηση τοῦ διαβόλου κινούνται καί κάποιοι ἄνθρωποι πού θέλουν νά προξενήσουν κακό σέ συνανθρώπους τους. Ὑπάρχουν ποικίλοι τρόποι πού ἐνεργοῦνται αὐτές οἱ διαθέσεις, καί τούς ὁποίους μετέρχονται μάγοι, μέντιουμ, ἀστρολόγοι κ.λπ.

Ἐδῶ πρέπει νά τονίσουμε ὅτι ὅσα κι ἂν ἐνεργεῖ ὁ διάβολος καί τά ὄργανά του δέν δύνανται νά ἔχουν καμμιά ἐπίδραση σέ ὅσους ἀγωνίζονται νά ζοῦν συνειδητή χριστιανική ζωή, καθώς ἡ δύναμη τῶν μυστηρίων καί τοῦ ἀσκητικοῦ ἀγῶνος θωρακίζει τόν πιστό ἀπό τίς ἐνέργειες αὐτές.

Στήν περίπτωση ἐκείνη πού ὁ διάβολος καί τά ὄργανά του θά βροῦν ἀνοχώρωτο τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ, θά πρέπει νά συνειδητοποιήσει ὁ ὑπό βασκανίαν εὐρισκόμενος ὅτι χαλάρωσε τόν πνευματικό του ἀγῶνα καί θά πρέπει ἐξάπαντος νά ἐπανασυνδεθεῖ ζωντανά μέ τήν Ἐκκλησία (μετάνοια - μυστηριακή ζωή - προσευχή - ἐξάσκηση τῶν ἀρετῶν κ.λπ.). Νά προσέλθει σέ πνευματικό πατέρα.

Ὑπάρχουν βεβαίως κάποιες «εἰδικές» εὐχές γιά τήν βασκανία. Κι αὐτές ὅμως λειτουργοῦν στά πλαίσια πού ἐτέθησαν παραπάνω (μετάνοια - Θεία Κοινωνία). Οἱ εὐχές αὐτές δέν ἐπιλύουν μαγικά - αὐτόματα τό πρόβλημα,

ἀλλά θέλουν νά ἐνεργοποιήσουν τήν βούληση καί ὄλες τίς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου γιά μιᾶ καθολική ἐπαναφορά τοῦ πιστοῦ στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Καί βεβαίως διαβάζονται ὑπό ἱερέως (μόνον), καθ' ὅτι ἐνεργοποιοῦνται δυνάμεις τῆς ἱερωσύνης.

Δύναται, ὅμως, ὁ πιστός εὐρισκόμενος στό σπίτι του ἢ ἄλλου σέ ἀνάλογη περίσταση βασκανίας νά προσευχηθεῖ (Κυριακή Προσευχή - Παράκληση πρὸς τήν Παναγία - σημείωση τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ στό σῶμα του, τέλεση ἀγιασμοῦ κ.λπ.), καί νά περιμένει μέ ἐμπιστοσύνη στό Θεό τήν λύση τοῦ προβλήματος.

Βεβαίως δέν μπορούμε οὔτε νά ξεματιάζομε οὔτε νά ξεματιαζόμαστε (μέ τούς γνωστούς μυστικοπαθεῖς τρόπους). Ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τά ὅσα προετέθησαν. Τά συνεχῆ ματιάσματα καί ξεματιάσματα, χαροποιοῦν τόν διάβολο, πού ἀκριβῶς αὐτή

τήν κατάσταση ἐπιθυμεῖ, ἔστω κι ἂν προσερχόμεθα ΚΑΙ στόν ἱερέα. Ἡ ὅποια σχέση μέ τόν διάβολο ἀποδυναμώνει καί ἀκυρώνει τή σχέση μας μέ τόν Χριστό.

(Περισσότερα γιά τό θέμα πραγματεύεται ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης στό βιβλίο του «Χριστοπάθεια τῶν Χριστιανῶν»).

(Σημείωση: Ὅτι ἐκλαμβάνεται ὡς βασκανία, πολλές φορές εἶναι φυσικές καταστάσεις πού σχετίζονται μέ τήν ἰδιοσυστασία ἐνός ἐκάστου (ψυχοβιολογικά), ὅπως π.χ. ἰδιαίτερη εὐαισθησία, εὐκόλη καταβολή ψυχικῶν καί σωματικῶν δυνάμεων ἀπό ἔκτακτα ἢ σοβαρά γεγονότα τῆς ζωῆς. Αὐτές οἱ καταστάσεις θεραπεύονται μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου ἢ μέ κάποια βοήθεια (ιατρική - ψυχολογική στήριξη κ.λπ.).

ΓΕΡΟΝΤΙΚΑ

Ἁγίου Σιλουανουῦ Ἀδωνίτου: Ἡ ἀγάπη ἐν Θεῷ

Ταπεινώσου καί ἀγάπα τήν ἀλήθεια, καί ὁ Κύριος ὀψωδῆποτε θά σοῦ δώσει νά Τόν γνωρίσεις μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Καί τότε θά γνωρίσεις μέ τήν πείρα σου Τί εἶναι ἡ ἀγάπη Τοῦ Θεοῦ καί Τί ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου!

Υπάρχει μικρή ἀγάπη, ὑπάρχει μέση, ὑπάρχει καί τέλεια. Ὅποιος φοβάται τήν ἁμαρτία αὐτός ἀγαπᾷ τόν Θεό. Ὅποιος ἔχει κατάνυξη, αὐτός ἀγαπᾷ περισσότερο. Ὅποιος ἔχει στήν ψυχή του φῶς καί χαρά, αὐτός ἀγαπᾷ ἀκόμη περισσότερο. Καί ὅποιος ἔχει τή χάρη καί στήν ψυχή καί στό σῶμα, αὐτός ἔχει τήν τέλεια ἀγάπη. Τέτοια χάρη ἔδινε τό Ἅγιο Πνεῦμα στους μάρτυρες καί μέ αὐτήν ὑπέμεναν μέ γενναϊότητα ὅλους τούς πόνους!

Ποίος τάχα θά μπορούσε νά μιλήσει γιά τόν παράδεισο, πῶς εἶναι ἐκεῖ; Γιά τόν παράδεισο μπορεῖ νά μιλήσει μόνο ὅποιος γνώρισε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τόν Κύριο καί τήν ἀγάπη Του γιά μᾶς. Ὁ Κύριος εἶναι τόσο ἀγαθός, ὥστε ἡ ψυχή ἀπό τήν ἀγάπη Του τίποτε ἄλλο δέν μπορεῖ νά θυμηθεῖ. Ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι τόσο γλυκιά καί τόσο ἀλλοιώνεται ἀπό αὐτήν ὁλόκληρος ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νά λησμονεῖ ἀκόμα καί τούς γονεῖς του.

Ψυχή πού γνώρισε τόν Κύριο καί τήν ἀγαλλίαση κοντά Του, δέν ἐπιθυμεῖ πιά τίποτε στή γῆ κι δέν προσκολλᾶται σέ τίποτε γήινο. Κι ἂν τῆς πρότειναν βασιλεία, δέν θά τή δεχόταν, γιατί ἡ ἀγάπη Του Χριστοῦ εἶναι τόσο τερπνή καί προξενεῖ τέτοια χαρά καί ἀγαλλίαση στήν ψυχή, πού οὔτε ἡ βασιλική ζωή δέν μπορεῖ νά τήν ἱκανοποιήσει! [...]

Ο Κύριος ἀγαπᾷ τόσο πολύ τόν ἄνθρωπο, πού δέν μπορούμε οὔτε νά τό σκεφτοῦμε. Μακάριος ὁ ἁμαρτωλός πού στράφηκε στόν Θεό καί Τόν ἀγάπησε! Ὅποιος μίσησε τήν ἁμαρτία, ἀνέβηκε τό πρῶτο σκαλοπάτι τῆς οὐράνιας κλίμακας. Ὄταν ὁ ἐμπαθής λογισμός δέν μπορεῖ νά προσβάλλει τήν ψυχή, αὐτό εἶναι τό δεῦτερο σκαλοπάτι. Κι ὅποιος γνώρισε μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα τήν τέλεια ἀγάπη, αὐτός βρῖσκειται στό τρίτο σκαλοπάτι. Αὐτό ὅμως εἶναι σπάνιο.

Γιά νά φτάσουμε στήν ἀγάπη Τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά τηροῦμε ὅλα ὅσα παρηγγεῖλε ὁ Κύριος στό Εὐαγγέλιο. Πρέπει νά συμπάσχει ἡ καρδιά μας καί ὄχι μόνο τόν ἄνθρωπο νά ἀγαποῦμε, ἀλλά νά συμπονοῦμε καί κάθε πλάσμα, κάθε κτίσμα τοῦ Θεοῦ.

Νά, ἓνα πράσινο φύλλο στό δέντρο, κι ἐσύ τό ἔκοψες χωρίς λόγο. Ἄν καί δέν εἶναι ἁμαρτία, ὅμως, πῶς νά τό πῶ, προκαλεῖ τόν οἶκτο· ἡ καρδιά πού ἔμαθε νά ἀγαπᾷ λυπάται καί τό φύλλο, καί ὅλη τήν κτίση. Καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι μεγάλο δημιούργημα! Ἄν βλέπεις ὅτι παραπλανήθηκε καί θά καταστραφεῖ, προσευχίσου γι' αὐτόν καί κλάψε, ἂν μπορείς, ἀλλιῶς, στέναξε τουλάχιστον γι' αὐτόν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καί τήν ψυχή πού ζεῖ ἔτσι, τήν ἀγαπᾷ ὁ Κύριος, γιατί ἔγινε ὁμοια μέ Αὐτόν.

Ἐτσι προσευχόταν ὁ ὄσιος Παῖσιος ὁ Μέγας γιά νά συγχωρήσει ὁ Κύριος τό μαθητή του, πού ἀρνήθηκε τόν Χριστό καί παντρεύτηκε μιά Ἑβραία. Αὐτή του ἡ προσευχή εὐχαρίστησε τόσο πολύ τόν Κύριο, ὥστε ὁ ἴδιος θέλησε νά παρηγορήσει τό δούλο Του καί ἐμφανίστηκε σέ αὐτόν καί Τοῦ εἶπε: «Παῖσιε, γιατί προσεύχεσαι γι' αὐτόν πού μέ ἀπαρνήθηκε;» Ἀλλά ὁ Παῖσιος ἀπάντησε: «Κύριε Ἐσύ ὡς ἐλεήμων, συγχώρεσε τόν». Τότε λέει ὁ Κύριος: «Παῖσιε, ἔγινες ὁμοιος μ' Ἐμένα στήν ἀγάπη!» Τόσο εὐπρόσδεκτη εἶναι στόν Κύριο ἡ προσευχή γιά τούς ἐχθρούς!

Ἡ ψυχή δέν μπορεῖ νά ἔχει εἰρήνη, ἂν δέν προσεύχεται γιά τούς ἐχθρούς. Ἡ ψυχή πού διδάχθηκε ἀπό τή χάρη Τοῦ Θεοῦ νά προσεύχεται, ἀγαπᾷ καί λυπάται ὅλη τή δημιουργία, καί προπαντός τόν ἄνθρωπο, γιά τόν ὁποῖο (ὁ Κύριος) ἔπαθε ἐπάνω στό σταυρό καί πονοῦσε βαθιά γιά ὅλους μας.

Ο Ἐλεήμων Κύριος μέ δίδαξε μέ τή χάρη Του νά ἀγαπῶ τούς ἐχθρούς. Χωρίς τή χάρη Τοῦ Θεοῦ δέν μπορούμε νά ἀγαποῦμε τούς ἐχθρούς! Τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅμως, ἐμπνέει ἀγάπη, καί τότε ἡ ψυχή λυπάται ἀκόμη καί τούς δαίμονες, γιατί ἐξέπεσαν ἀπό τό ἀγαθό καί ἔχασαν τήν ταπείνωση καί τήν ἀγάπη γιά τόν Θεό!

Κύριε, δώσε μου νά ΑΓΑΠΩ μόνο Ἐσένα. Ἐσύ μέ ἔπλασες, Ἐσύ μέ φώτισες μέ τό ἅγιο βάπτισμα, Ἐσύ συγχωρεῖς τίς ἁμαρτίες μου καί μοῦ δίνεις τή χάρη νά κοινωνῶ τό τίμιο Σῶμα καί Αἷμα Σου. Δώσε μου τή δύναμη νά μένω πάντα κοντά Σου. Κύριε, δώσε μου ἀδαμιαία μετάνοια καί τήν ἀγία σου ταπείνωση!

Ἀρχιμανδρίτου Σωφρόνιου (Σαχάρωφ),

Ὁ Ἅγιος Σιλουανός ὁ Ἀθωνίτης,

ἐκδ. Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου, Ἔσσεξ, Ἀγγλία.

Γράφει ὁ Ἀρχ. Στέφανος Κατές

ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Η ΑΙΡΕΣΗ: “ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ” (ΜΟΡΜΟΝΟΙ)

Η αίρεση τῶν Μορμόνων ἀνήκει στόν εὐρύτε-
ρο προτεσταντικό χῶρο. Ἰδρύθηκε τό 1830
στίς Η.Π.Α. ἀπό τόν Τζόζεφ Σμίθ. Τό ὄνομά
της ὀφείλεται στόν Μόρμον, κάποιον ἱστορικά
ἀνύπαρκτο «προφήτη», ὁ ὁποῖος ὑποτίθεται
ὅτι ἔζησε τόν 4ο μ.Χ. αἰῶνα στήν Ἀμερικάνικη
ἤπειρο. Ὁ Τζόζεφ Σμίθ γεννήθηκε τό 1805 στήν
πολιτεία Βερμόντ τῶν ΗΠΑ. Τό 1830 ἐγκατέλει-
ψε τή Μεθοδιστική Ἐκκλησία καί ἄρχισε νά κη-
ρῦπτει δική του περίεργη διδασκαλία. Ὁνόμασε
τόν ἑαυτό του «προφήτη» καί ἰσχυρίσθηκε ὅτι
στίς 21 Σεπτεμβρίου 1823 εἶδε ἕνα ὄραμα «στό
ὁποῖο ὁ ἄγγελος Μορονί τοῦ εἶπε ὅτι στό λόφο
Cumorah, κοντά στό Μάντσεστερ, στήν πολιτεία
τῆς Ν. ὎ρκης, ἦταν κρυμμένες πλάκες χρυσοῦ
μέ σπουδαῖες ἐπιγραφές». Τό ὑποτιθέμενο πε-
ριεχόμενο τῶν «χρυσῶν πλακῶν» ἀποτελέσε
κατόπιν τό περιβόητο «Βιβλίο τοῦ Μόρμον»,
τό ὁποῖο ἀποτελεῖ ὕψιστη ἱερή γραφή γιά τούς
Μορμόνους, ἀνώτερη ἀκόμα καί τῆς Ἁγίας
Γραφῆς!

Τό περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ «ἱεροῦ» βιβλίου,
εἶναι μυθιστορηματικό, χωρίς τό παραμικρό
ἴχνος ἱστορικῶν καί πραγματικῶν γεγονότων.
Ἀναφέρεται σέ ὑποτιθέμενη μετανάστευση κατά
τόν 1ο μ.Χ. αἰῶνα στήν Ἀμερικάνικη ἤπειρο τῶν
δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ ἀπό τούς ὁποῖους καί
γράφηκαν οἱ χρυσές πλάκες. Ὁ Σμίθ κατηγορή-
θηκε γιά διάφορα ἐγκλήματα, καί φυλακίσθηκε.
Τελικά πέθανε στή φυλακή στίς 27 Ἰουνίου τοῦ
1844, λυντσαρισμένος ἀπό συγκρατούμενούς
του. Ἔτσι ἐκτός ἀπό «προφήτης» θεωρεῖται καί
«μάρτυρας» ἀπό τούς Μορμόνους! Ὁ διάδοχός

του προκειμένου νά γλιτώσει τούς ὀπαδούς τῆς
αἵρεσης ἀπό τό διωγμό τῶν ἐχθρῶν τοῦ Σμίθ,
τούς ὀδήγησε στή Μεγάλη Ἀλμυρά Λίμνη, ὅπου
ἱδρυσε τήν πόλη Γιούτα, τήν ὁποία χαρακτήρισε
ὡς τή «Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας» καί τή «Νέα Ἰερου-
σαλήμ». Ἐκεῖ θεμελίωσε ἕνα ἰδιότυπο θεοκρατι-
κό καθεστῶς, τό «Διζερτέ». Κάτω ἀπό τίς ἐντο-
λές του οἱ Μορμόνοι κατόπιν σκληρῆς ἐργασίας,
μετέβαλλαν τόν ἀφιλόξενο ἐκεῖνο τόπο σέ ἐπί-
γειο παράδεισο! Σήμερα ἀριθμοῦν πολλά ἑκα-
τομμύρια καί ἔχουν ὡς κέντρο τήν πρωτεύουσα
τῆς πολιτείας τους τήν Σῶλκ Λέικ Σίτυ, ὅπου
ὑπάρχει τεράστιος ναός, ὁ ὁποῖος χτίστηκε ἀνά-
μεσα στά ἔτη 1853-1893.

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ

Ἡ διδασκαλία τοῦ Μορμονισμοῦ εἶναι κρά-
μα χριστιανικῶν, ἰουδαϊκῶν, ἰνδουϊστικῶν, βου-
διστικῶν, γνωστικῶν καί θεοσοφικῶν ἰδεῶν.
Χριστιανικά στοιχεῖα τῆς αἱρέσεως εἶναι μόνο
«ἡ ἀναγνώριση τῆς Βίβλου, ἡ πίστη στούς Πα-
τέρα, Υἱό καί Ἅγιο Πνεῦμα, (πού ὡστόσο γι’
αὐτούς εἶναι τρεῖς διαφορετικοί θεοί), στόν
ἐξιλαστήριο καί καθαγιασμένο θάνατο τοῦ
Χριστοῦ, καί στήν ἐσχατολογική του προσδο-
κία. Μέσα γιά τήν ἀπόκτηση τῆς Θεῖας χάριτος
εἶναι γι’ αὐτούς ἡ πίστη, ἡ μετάνοια, ἡ βάπτισμα,
ὁ Μυστικός Δεῖπνος καί ἡ ἐπίθεση τῶν χειρῶν
(μέ σκοπό τή μετάδοση τῶν δώρων τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος).

Δέχονται ὅτι ὑπάρχουν πολυάριθμοι ἄλλοι
θεοί «ἐν πολυγαμία ζῶντες». Ὁ χριστιανικός
Θεός εἶναι ἀποκλειστικά ὁ Θεός τῆς γῆς, ἐνῶ

για κάθε ἄστρο ὑπάρχει καί ἕνας θεός μέ τίς γυναῖκες του! Κανένας θεός δέν εἶναι ἄναρχος, ὅλοι ἔχουν ἀρχή, γεννήθηκαν ἀπό κάποιον ἀνώτατο ἄγνωστο θεό, ὁ ὁποῖος βασιλεύει σήμερα στό κεντρικό ἄστρο Kolob! Ὁ Θεός εἶναι ἕνα ὄν, πού ἀποτελεῖται ἀπό πνεῦμα καί σῶμα ἀνθρώπινης μορφῆς. Ἔχει χέρια, πόδια, μάτια καί τρώγει πί- νει, ἀγαπάει, μισεῖ καί μιλάει στούς ἀνθρώπους. Ἔχει ἐπίσης πολλές γυναῖκες καί μέ τή θνητή Μαρία γέννησε τό Χριστό, ὁ ὁποῖος πιστεύουν ὅτι ἦταν ἔγγαμος καί μάλιστα πολύγαμος, ἔχο- ντας ὡς συζύγους του τή Μαρία Μαγδαληνή καί τή Μάρθα! Μετά τό τέλος τοῦ κόσμου θά ἐπα- νέλθει στή γῆ, θά ἐγκατασταθεῖ στό μεγάλο ναό τῶν Μορμόνων στή Γιούτα, ὅπου θά κρίνει τούς ἀπίστους. Θά ἐπιβραβεύσει ἐπίσης τούς Μορμόνους, ἰδρύοντας τό βασίλειο τῆς χιλιετίας στήν Ἄμερική, καθιστώντας αὐτούς ἄρχοντες τοῦ κόσμου. Στό τέ- λος τῆς χιλιετοῦς βασιλείας θά γίνει ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, οἱ ὁποῖοι θά κατοικοῦν πλέ- ον αἰώνια στή γῆ ὡς ἀθάνατα ὄντα!

Γιά νά ἐπιτύχουν τή «θέω- σή» τους οἱ ἄνθρωποι, ἡ ὁποία στηρίζεται κατὰ βάση στήν ἀπόκτηση πολλῶν παιδιῶν, καθιερώ- θηκε ἀπό τούς Μορμόνους ἡ πολυγαμία (μόνο τῶν ἀνδρῶν)! Ἡ λατρεία τῆς αἰρέσεως εἶναι τυ- πική προτεσταντική, μέ κάποιες μυστικές τελε- τές (για τούς μή Μορμόνους). Πιστεύουν στό χάρισμα τῶν γλωσσῶν, τῆς προφητείας, τῶν ὄραμάτων, τῆς θεραπείας κ.λπ. ὅπως οἱ Πε- ντηκοστιανοί καί οἱ λοιπές προτεσταντικές πα- ραφυάδες. Ἱερά βιβλία θεωροῦνται ὅπως ἀνα- φέραμε, τό «Βιβλίο τοῦ Μόρμον», ἡ Παλαιά καί ἡ Καινή Διαθήκη, τό «Βιβλίο τῶν Διδασκαλιῶν καί Ἐπιγαμιῶν», τό «ἀκριβό Μαργαριτάρι» κ.ἄ. Οἱ Μορμόνοι, ζοῦν βίον λιτοδαίτη, ἀπέχουν τῆς

κρεοφαγίας καί τῶν ποτῶν, ἀκολουθώντας τίς εὐσεβιστικές τάσεις τοῦ προτεσταντισμοῦ. Δι- ακατέχονται δέ ἀπό ἔντονο φανατισμό γιά τήν ἐξάπλωση τῆς αἰρέσεώς τους.

Ἡ αἵρεση τῶν Μορμόνων ἀποτελεῖ τήν πιά ἀκραία, κακόδοξη καί βλάσφημη χριστιανική αἵρεση. Θά μπορούσαμε νά ἰσχυριστοῦμε ὅτι δέν πρόκειται γιά χριστιανική αἵρεση, ἀλλά γιά πολυθεϊστική θρησκεία μέ χριστιανικά στοιχεῖα!

Ἡ περί Θεοῦ διδασκαλία τῶν Μορμόνων κρίνεται ἀπαράδεκτη, ὄχι μόνο γιά τήν πολυθε- ῖστική τῆς ἀντίληψη ἀλλά καί γιά τή φύση τοῦ Θεοῦ, στόν ὁποῖο προσοδίδει ἀνθρώπινα πάθη. Ἄρνοῦνται τήν ὑπερφυσική ἐνανθρώπηση τοῦ

Χριστοῦ καί ἀσεβοῦν ὅταν τόν ἀναφέρουν ὡς πολύγαμο! Ἡ σωτηρία δέν εἶναι προϊόν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ ἀλλά προϊόν τῆς τυφλῆς πίστεως στόν μορμονι- σμό καί τῆς τεκνοποιίας!

Ἡ Ἁγία Γραφή ὑποβιβά- στηκε ἀπό τόν μορμονισμό καί ἀντικαταστάθηκε ἀπό ἄλλες «ἱερές γραφές», ὅπως τό «Βιβλίο τοῦ Μόρμον».

Ἡ θεία ἀποκάλυψη, ὅπως ἀναφέρεται στήν Ἁγία Γραφή ἔχει δευτερεύου- σα σημασία, διότι βαρύνουσα σημασία ἔχουν οἱ «ζωντανές ἀποκαλύψεις» τῶν «προφητῶν» τῆς αἰρέσεως!

Μιά ἐπίσης ἀπαράδεκτη παράμετρος τοῦ μορμονισμοῦ εἶναι ὁ ἐμφανής ρατσισμός, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνταγμένος στό θεολογικό του σύ- στημα. Οἱ ἐρυθρόδερμοι, οἱ μαῦροι, θεωροῦνται ἁμαρτωλοί καί καταραμένοι ἀπό τό Θεό.

Ἰδιότυπος ρατσισμός πρέπει νά θεωρηθεῖ καί ἡ κυρίαρχη θέση τῶν ἀνδρῶν τῆς αἰρέσεως ἔναντι τῶν γυναικῶν σέ ἀντίθεση μέ ὅσα δίδαξε ὁ Χριστός καί συνεχίζει νά ἀκολουθεῖ ἡ Ὁρθο- δοξία.

Ὁ Ἱερέας

Μητροπολίτου Προικονήσου Ἰωσήφ

Ο Ἱερέας δέν εἶναι ἓνα συνηθισμένο πρόσωπο. Παρά τίς ἀμαρτίες, οἱ ὁποῖες ἀναπόφευκτα ὡς ἄνθρωπο τόν βαρύνουν, παρά τίς ἀτέλειες καί τίς βρότειες (ἀνθρώπινες) ἀδυναμίες του, ἐξαιτίας τῆς ἁγίας ἱεροσύνης πού φέρει, βρίσκεται ἀνάμεσα στό Θεό καί στούς ἀνθρώπους. Μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς! Γιατί ἡ ἱεροσύνη «τελεῖται μέν ἐπί τῆς γῆς, τάξιν δέ ἐπουρανίων ἔχει ταγμάτων...».

Τελεῖται μέν πάνω στή γῆ, ἀλλά ἀνήκει σά ἐργα τῶν οὐρανίων δυνάμεων. Καί τοῦτο εἶναι πολύ φυσικό, ἐφόσον δέν τήν ἴδρυσε οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε ἄγγελος, οὔτε ἀρχάγγελος, οὔτε καμιά ἄλλη κτιστή δύναμη, ἀλλά τήν ἴδρυσε τό ἴδιο τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο καί ἔκαμε ἀνθρώπους πού ἀκόμα ζοῦν μέ τό σῶμα τους, ἱκανούς νά διεξάγουν ὑπηρεσία Ἀγγέλων, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἀπλανής διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χρυσορρήμων Ἰωάννης.

Ὁ Ἱερέας ἐπιτελεῖ ἔργο Ἀγγέλων. Ἡ μάλλον καί ὑψηλότερο τῶν Ἀγγέλων, διότι οἱ Ἄγγελοι δέν ἔχουν ἐξουσία νά τελοῦν τή Θεία Λειτουργία, ἐνῶ ἐκεῖνος μετέχει στήν ἱεροσύνη τοῦ Χριστοῦ καί θυσιάζει τόν Ἄμνό τοῦ Θεοῦ! Οἱ Ἄγγελοι δέν ἔχουν ἐξουσία νά συγχωροῦν ἀμαρτίες, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔχει ἐξουσία ὄχι μόνο νά συγχωρεῖ, ἀλλά καί νά μή συγχωρεῖ («δεσμῆν καί λύειν»), καί ἡ ἀπόφασή του δεσμεύει τήν κρίση τοῦ Θεοῦ! Εἶναι οἰκονόμος τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ! Προσφέρει στόν Κύριο τήν προσευχή τῆς Ἐκκλησίας - τήν εὐχαριστία, τή δοξολογία καί τά αἰτήματά μας, καί φέρνει στό λαό τή χάρη, τήν εἰρήνη, τή συγχώρηση, τήν καταλλαγή, τήν ἴαση, τή δωρεά, «πάσαν δόσιν ἀγαθῆν καί πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον ἐκ τοῦ Πατρός τῶν φώτων». Προσφέ-

ρει τόν κόσμο στό Θεό καί κατεβάζει τό Θεό στόν κόσμο! Οὐρανώνει τή γῆ καί θεώνει τόν ἄνθρωπο!

Βασιλεῖς καί ἄρχοντες καί οἱ σπουδαῖοι τῆς γῆς, ὅλοι ἀπό τή μιᾶ μεριά, δέν μποροῦν νά ἰσοσταθμίσουν ἓνα ἱερέα ἀπό τήν ἄλλη! Γιατί ἐκεῖνος, μόνος του, ἀπλός καί ἄσημος συχνά κατά κόσμον, μπορεῖ ὄχι μόνο τόν κόσμο καί τούς ἐπί γῆς νά οἰκονομήσει κατά Θεόν, ἀλλά καί τούς πρό πολλοῦ ἀπελθόντες! Ὅταν λειτουργεῖ ὁ πάπας, ὁ τελευταῖος καί ἀμαρτωλός - ἂν θέλετε - φωτίζεται καί ἡ ἴδια ἡ κόλαση, καί βρίσκουν κάποια ἀναψυχή καί παρηγορία κι αὐτοί οἱ ἀπολεσθέντες! Γι' αὐτό καί ὁ Πατέρας τοῦ Γένους μας Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός λέει: «Ἄν συναντήσω στό δρόμο ἓνα παπά καί τόν Βασιλέα, τόν παπά θά τιμῆσω περισσότερο κι αὐτόν θά χαιρετήσω πρῶτα. Ἄν συναντήσω ἓναν Ἄγγελο καί ἓναν Ἱερέα, πρῶτα τόν ἱερέα θά χαιρετήσω καί θά προσκυνήσω καί μετὰ τόν Ἄγγελο»!

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, πέρα ἀπό τούς θρησκευτικούς λόγους, ἔχουμε κι ἄλλους λόγους νά σεμνυνόμαστε γιά τούς ἱερεῖς μας. Ὁ ἱερός κληρὸς τῆς Ρωμιοσύνης, ὁ ταπεινός Ἕλληνας πάπας, δέν βαστάζει μόνο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τά στίγματα, μά καί τοῦ μαρτυρικοῦ μας Γένους! Ἡ καρδιά του ἔπαλλε καί πάλλει πάντα στόν ρυθμό τῆς καρδιάς τοῦ ποιμνίου του! Πάντοτε μοιράστηκε μέ τά πρόβατά του τίς τύχες τους! Πατέρας κι ἀδελφός καί δάσκαλος μαζί! Συναγωνιστής καί μάρτυρας καί θύμα! Ὁ Ἕλληνικὸς Κληρὸς δέν ὑπῆρξε ποτέ τάξη εὐγενῶν, οὔτε ταυτίστηκε μέ τούς ἰσχυρούς τῆς γῆς. Ρακενδύτης (μέ παλιά ρούχα) συχνά καί ἀποχειροβίωτος (πού ζεῖ ἀπό χειρονακτικὴ ἐργασία), πολύτεκνος καί ταπεινός, ἀμέτρητες φορές ἔβαψε τό ράσο του

μέ τό ιερό του αίμα στους ἔθνικούς ἀγῶνες! Φιλότιμα κράτησε ἀναμμένο τό καντήλι τῆς πίστεως, καλλιέργησε τίς ἑλληνορθόδοξες ἀξίες, διατήρησε τή γλώσσα τήν ἑλληνική, δίδαξε ἔργω καί λόγῳ τήν τεθλιμμένη ὁδό τοῦ Κυρίου...

“Ὅλα τά παραπάνω εἶναι ἀρκετά γιά νά ὑπογραμμίσουν ποιά πρέπει νά εἶναι ἡ στάση τοῦ καθενός ὅταν διαβαίνει ἕνα ράσο. Ὅταν φαίνεται στό δρόμο ἕνας πού ἔχει τό βαρύ προνόμιο νά εἶναι ἐπωμισμένος τήν εὐθύνη τῆς σωτηρίας μας καί τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κόσμου μας σέ «καινή κτίση». Ἐνας πού ἔχει τό προνόμιο νά φέρει τό πένθος τῶν ἁμαρτιῶν μας μαζί μέ τό πένθος τοῦ Γένους μας καί τούς στεναγμούς τῆς Ρωμιοσύνης! Ὅμως τό ράσο συχνά γίνεται ἀντικείμενο χλεύης ἐκ μέρους τῆς πονηρῆς καί ἀγνώμονος γενεᾶς μας. Μέ ἄλλοθι (ἐκ τῶν ὑστέρων!) κάποιες τραγικές περιπτώσεις πεπτωκότων ἱερωμένων, χυδαία λόγια, ἀνόητες προλήψεις, ἀκόμη καί αἰσχροί χειρονομίες ὄχι σπάνια, σημειώνονται στή θέα καί μόνο τοῦ κληρικοῦ! Ὅδυνηρό σύμπτωμα, πού ἀσφαλῶς προδίδει ὑποβόσκουσα βαρύτατη πνευματική νόσο τοῦ νεώτερου Ἑλληνισμοῦ! Κι ὅταν ἡ μνήμη λειτουργεῖ, θυμοῦνται οἱ παλιότεροι, ὄχι χωρίς πικρία, ὅτι καί οἱ ἀλλόθρησκοι κατακτητές τοῦ τόπου μας τιμοῦσαν τούς ἱερεῖς μας καί τούς Ἀρχιερεῖς καί δέν ἀποτελοῦσε παράξενο φαινόμενο νάβλεπες Τοῦρκο νά φιλάει τό χέρι ἑνός παπαῖ καί νά ζητάει τήν εὐχή του!...

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι κατηγορηματικός: «Μ' ὄλη σου τήν ψυχή νά εὐλαβεῖσαι τόν Κύριο καί νά τιμᾷς τούς Ἱερεῖς Του. Μ' ὄλη σου τή δύναμη ν' ἀγαπήσεις Αὐτόν! πού σ' ἔπλασε καί νά μὴν ἐγκαταλείψεις τούς λειτουργούς Του. Νά φοβᾶσαι τόν Κύριο καί νά δοξάζεις τόν ἱερέα Του...». Καί ἄλλοι: «Στούς προφῆτες μου μὴν κάνετε κακό!» (Α' Παραλειπ. 16: 22)

Τούς λειτουργούς μου, τούς κήρυκες τοῦ λόγου μου, τούς ἀπεσταλμένους μου, μὴν τούς κακομεταχειρίζεσθε!

“Ἐνα ὀδυνηρό συμβάν ἀναφέρεται στή Παλαιά

Διαθήκη, στό βιβλίο Δ' Βασιλειῶν, κεφ. Β'. Ὁ Προφήτης Ἐλισαῖος, ἕνας κατ' ἐξοχήν πονετικός καί φιλόανθρωπος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἀνέβαινε πρὸς τή Βαιθήλ. Καθώς ἀνέβαινε, ἕνα σμάρι ἀλητόπαιδα ἄρχισαν νά τόν γιουχαΐζουν καί νά τόν εἰρωνεύονται: «ἀνάβαινε, φαλακρέ, ἀνάβαινε!» (ἦταν φαλακρός). Βρέθηκε σέ στιγμή ἀνθρώπινης ἀδυναμίας ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ. Πικράθηκε, γύρισε πίσω καί τά κοίταξε καί «τά καταράστηκε στό ὄνομα τοῦ Κυρίου». Τήν πικρία τοῦ Προφήτη ἐκδικήθηκαν τήν ἴδια στιγμή δύο ἄρκοῦδες πού βῆκαν ἀπό τό διπλανό δάσος καί «ὄρμησαν πάνω τους καί κατασπάρξαν σαράντα δύο παιδιά!» Κατασπάρξαν σαράντα δύο παιδιά! Ἀσύλληπτα φοβερό πράγμα ἡ πικρία καί ἡ δίκαιη ἀγανάκτηση τῶν λειτουργῶν τοῦ Θεοῦ! Ρίχνει τόν αἶπό της στή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καί ἐφαρμόζεται τό «εἶναι φοβερό νά πέσει κανεῖς στά χέρια τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ!» (Ἐβρ. 10: 31).

Ἄς μὴν σκεφθεῖ κανεῖς: Ὁ Ἐλισαῖος ἦταν Προφήτης· ὁ παπαῖ δέν εἶναι κάτι ἀνάλογο! Μεγαλύτερος τοῦ Προφήτη εἶναι ὁ ἱερέας! Ὁ Προφήτης δέν εἶχε ἐξουσία οὔτε θεία Λειτουργία νά τελεῖ, οὔτε ἁμαρτίες νά συγχωρεῖ, οὔτε νεκρούς νά λύει ἀπό τά δεσμά ἄθεσμων πράξεων! Τήν ἐξουσία, ὅμως, αὐτή τήν ἔχει ὁ ἱερέας!... Τά συμπεράσματα εἶναι ἀπλά καί εὐκόλα...

Τό χειρότερο στίς περιπτώσεις ἀσεβοῦς συμπεριφορᾶς ἔναντι τῶν Κληρικῶν εἶναι ὅτι οἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἀσεβείας δέν ἀπευθύνονται πρὸς τό πρόσωπο τοῦ ἱερωμένου (συχνά οὔτε κἂν τόν γνωρίζουν οἱ τολμητίες), ἀλλά πρὸς τό ράσο! Πρὸς τήν Ἱεροσύνη! Ἐπομένως δέν εἶναι καθόλου ὑπερβολικό νά πεῖ κανεῖς ὅτι αὐτό εἶναι μιά ἀπ' τίς χειρότερες περιπτώσεις βλασφημίας. Ἐνα εἶδος βλασφημίας κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο χορηγεῖ τό χάρισμα τῆς Ἱεροσύνης! Καί εἶναι σαφές καί ἀπερίφραστος ὁ λόγος τοῦ Θεανθρώπου: «Ὅποιος μιλήσει προσβλητικά κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αὐτόν ὁ Θεός δέν θά τόν συγχωρήσει οὔτε στόν τωρινό οὔτε στόν μελλοντικό κόσμο!» (Ματθ. 12: 32).

Πηγή: «Ὁσμή ζωῆς», ἔκδ. Ἄθως

Σιωπῶ...

Σιωπῶ...

Δέν ἀνοίγω τό στόμα μου,
νά κατηγορήσω,
νά συκοφαντήσω,
νά κατακρίνω κανέναν.

Βλέπω τά δικά μου λάθη
καί κρίνω τόν δικό μου ἑαυτό.

Στό πρόσωπο τοῦ ἀδελφοῦ μου,
βλέπω μόνο τήν Εἰκόνα
Τοῦ Θεοῦ.

Καί ἄν σιωπῶ τό στόμα,
ἀλλά ἡ καρδιά ἐξακολουθεῖ
κρυφά νά κατακρίνει,
τότε παλεύω μαζί της,
κάνω τόν ἀγῶνα μου...

Προσεύχομαι,
καί ζητῶ ἐνίσχυση ἀπό
Τόν Κύριο,
νά τόν νικήσω, αὐτόν τόν ὑποῦλο
καί κρυφό πειρασμό.

Ὁδεύοντας, σέ μιά πορεία
πρός Τόν Οὐρανό,
ἄν δέν νικήσουμε πρῶτα
τόν ἑαυτό μας καί τά πάθη μας,
τίποτα δέν μπορεῖ
νά μᾶς ὀδηγήσει κοντά
Στόν ποθούμενο προορισμό...

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἁγ. Ἀθανάσιος - 85200 Κάλυμνος • Τηλ.22430-28121, 23000

ΑΝΑΒΟΙΝΩΣΗ

Κάνουμε γνωστό ὅτι ἄρχισαν οἱ ἐγγραφές καί τὰ μαθήματα
στή Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως.

Σημειώνουμε ὅτι οἱ ἐγγραφές νέων μαθητῶν

γιά τό διδακτικό ἔτος 2010-2011

θά διαρκέσουν μέχρι τίς 20, τό ἀργότερο, Ὀκτωβρίου.

Ἡ φροίτιση εἶναι ἐντελῶς δωρεάν καί ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων
θά γίνεται ἀπογευματινές ὥρες στό χῶρο τῆς Σχολῆς (Ἁγ. Ἀθανάσιος)
ἢ ὅπου ἀλλοῦ θά ὀρισεῖ, μετά ἀπό συνεννόηση μέ τούς διδάσκοντες
(Γ. Χατζηθεδώρου, Γ. Καραφύλλη, π. Κων. Σμαλιό, Εἰρήνη Κουκουβά,
Γιάννη Λυσγάρη, Κουμπαραῖ Ἀτσαῖ).

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἐνημερωθοῦν σχετικά
ἀπό τὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως (τηλ. 22430 23000), καθώς καί
ἀπό τόν Διευθυντή τῆς Σχολῆς καθηγητή κ. Γεώργιο Χατζηθεοδώρου
(τηλ. 22430 28121 καί κιν.: 69374 01271).

Ἀπό τό γραφεῖο τῆς Σχολῆς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Η Ἱερὰ Μητρόπολις Λέρου Καλύμνου & Ἀστυπαλαίας σᾶς γνωρίζει ὅτι, ὕστερα ἀπὸ ἀπαίτηση πολλῶν γονέων καὶ κηδεμόνων μαθητῶν, καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τοῦ Νησιοῦ, ἀποφάσισε τὴν ἴδρυση, ἀπὸ τὸ νέο σχολικὸ ἔτος 2010 -2011, Παραρτήματος τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ στὴ Λέρο.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ἐπίσημως ἀναγνωρισμένη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ.

Τὸ Παράρτημα τῆς Σχολῆς θὰ λειτουργήσῃ στὸ νεότευκτο Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Λακκίου Λέρου.

Ἡ φοίτηση στὴ Σχολὴ θὰ εἶναι δωρεάν.

Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων θὰ γίνεται κατὰ τὶς ἀπογευματινὲς ὥρες καὶ ἡ διδακτέα ὕλη θὰ κοινοποιηθεῖ ἐγκαίρως βάσει τοῦ προγράμματος τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μαθητὲς μποροῦν νὰ ἐνημερωθοῦν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λέρου - Καλύμνου & Ἀστυπαλαίας, τηλέφωνο 22470 23211 (ὥρες γραφείων) καὶ ἀπὸ τὸν π. Στέφανο Κατέ, τηλ. 22470 25350, 69740 78940).

Τέλος, σᾶς γνωρίζουμε ὅτι, οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς μποροῦν νὰ πάρουν πτυχίον ἢ δίπλωμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀναγνωρισμένο ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ πλήρως ἰσότιμο μὲ τῶν ἄλλων ἀντιστοίχων Μουσικῶν Σχολῶν τῆς χώρας, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποστοῦν τὶς νόμιμες ἐξεταστικὲς διαδικασίες.

**Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς
Ὁ Μητροπολίτης**

† Ὁ Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας ΠΑΪΣΙΟΣ

Η Ἱερὰ Μητρόπολις Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπαλαίας ἀνακοινώνει ὅτι καὶ ἐφέτος μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ θὰ λειτουργήσουν τὰ **Κατηχητικὰ Σχολεῖα**.

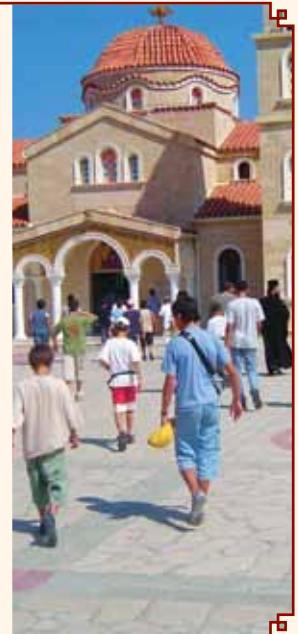
Καὶ ἐφέτος θὰ κτυπήσῃ ἡ καμπάνα τῆς Ἑνορίας, ἡ καμπάνα τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου γιὰ νὰ καλέσῃ τὰ ἀγαπητὰ μας Παιδιά σὲ μιὰ ἐνότητα ἀγάπης, ἀγάπης Χριστοῦ πρὸς ὄφελος τῆς ψυχῆς τους.

**Ἐγγραφὲς θὰ γίνωνται στὶς Ἑνορίες
ἀπὸ τοὺς Αἰδεσιμωτάτους Ἐφημερίους
τὴν Κυριακὴ 3 Ὀκτωβρίου 2010.**

Οἱ ἐπιθυμοῦντες μαθητὲς καὶ μαθήτριες νὰ φοιτήσουν καὶ τὴν νέαν κατηχητικὴν χρονίαν στὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, νὰ ἀπευθύνωνται στὸν Ἐφημέριο τῆς Ἑνορίας τους.

Τὴν Κυριακὴ 17 Ὀκτωβρίου 2010 θὰ γίνῃ ὁ καθιερωμένος Ἁγιασμός ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τῶν κατὰ τόπους Ἑνοριῶν.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΔΩΡΕΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τό Ίσιδώρειο Γηροκομείο ευχαριστεί τούς κάτωθι γιά τίς προσφορές τών ύλικών αγαθών καί τήν αγάπη τους πρός τούς τροφίμους τοῦ Ίδρύματός μας. ΚΙΣΠΕ, Ἐμπορικός Σύλλογος, Φασόλη Ἀρεζίνα, Ζαφειροπούλου Εἰρήνη, Κουτούζου Φλώρα, Μπολάνης Ἰωάννης - Ἰωάννα, Ἐλένης Λουκάς, Ἕνυχος Κων/νος, Γκινής Ἐμμαν., Χονδρόγιαννος Κων/νος - Μιχαήλ, Ντεληγιάννη Εὐφροσύνη, Πέτρου Ἀρεζίνα, Πάντελου Ἐλευθ., Διαμαντάρας Ἰωάννης, Συριδάκη Εὐφροσύνη, Γκαρτζούλου Καλλιόπη, Καζηλιέρης Γεώργιος, Χονδρόγιαννος Δημ. Κασδοβασιλίη Ξένη, Χαρινοῦ Μαρία, Καρανικόλας Δημήτρης, Σακελαρίου Μιχαήλ, Παυλῆ Δημήτρα, Πιπέρη Εὐτυχία, Χονδρόγιαννος Κων/νος, Γρύλλη Θάλεια, Νταλαρή Μαρία, Καρανικόλα Καίτη, Ζαφειροπούλου Κυριακή, Καμπόσου Μαρία, Κουφογιάννης Ζαννής, Ἐμίρη Καλλιόπη, Χαρινοῦ Εἰρήνη, Πατουράκη Εἰρήνη, Καζάνης Χάρ., Νικολάου Ἐλένη, Καστή Καλλιόπη, Καστόρη Κική, Ζαχαρίου Ἰωάννης, Ζαμπάκας Ἀλέξ., Μαρινόγλου Κων/νος, Κώτση Ἀλέξ. & Αἰκατ.

Γιά Φιλότηχο: Νίκη Πλάτση 100, Ἐλένη Φερμάνη 150, Μαρία Τεζάρη 30, Ἱερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ 200, Αἰκατερίνη Χρυσάκη 100, Ἐλένη Κλωνάρη 300, Μιχαήλ Κουτούζης 500, Χριστίνα Καραγεωργίου 100, Ἀναστασία Ἀτσά 500.

Γιά Τράπεζα Ἀγάπης: Γεώργιος Καραγιάννης 50, Κωνσταντῖνος Καταγᾶς 150 εἰς μνήμην μακαριστοῦ θεοφιλεστάτου Ἐμμανουήλ, Ἀναγνωστήριον Αἰ ΜΟΥΣΑΙ 100 εἰς μνήμην θεοφ. Ἐμμανουήλ καί εἰς μνήμην Νικολάου Παπαζογλου οἱ ἐξῆς: Εὐδοξία Σωτηροπούλου 50, Ἀναγνωστήριον Αἰ ΜΟΥΣΑΙ 100, Λιαρνακοπούλου Μιχαήλ 50, Σωτηρόπουλος Γεώργιος 50, Δημοσθένης Στελλάκης 50, Ἰωάννα Παπαζογλου 50, Ἀναστάσιος Ἀθανασιάδης 50, Χρηστός Καλογερογιάννης 200, Κώστας Παπαμιχαήλ 50, Γεώργιος Ἀντωνόπουλος 50, Γεώργιος Παύλου 50, Μιχαήλ Μπιλλήρης δικηγόρος 50, Ἰωάννης Μπιλλήρης 50, Ἰωάννης Τάταρης 50, Σακελάρης Τάταρης 50, Γεώργιος Σταθάς 50, Κώστας Χριστόπουλος 50, Θεμέλης Τάταρης 50, Δημήτριος Καλικάτζαρος 150, Θεμελίνα Μπιλλήρη 20, Γεώργιος Μαχίνης 1000 εἰς μνήμην συζύγου αὐτῆς, Ἐλένη Καλικατζάρου 50, Ἐλένη Γονιοῦ 100, Μιχαήλ Χαλκίτης 1000, Δημ. Καλικάτζαρος 150, Μαρία Κάννη 30, Διονυσία καί Θεόφιλος Μίξη 100, Ἄννα Πετρίδου 105, Εἰρήνη Ἐγγλέζου 50, Ἄννα Μαυρόστομου 200, Ἐρασμία Σβύνου 100\$ Αὐστραλίας.

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιά τρίτη χρονιά λειτουργεῖ στήν Κάλυμνο ἡ **Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς** τῆς μητροπόλεώς μας, ἀναγνωρισμένη ἀπό τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ (ΦΕΚ Β 1663/18-8-2008). Διευθυντής τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ **Ἄρχων Μαῖστωρ** τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου **κ. Γεώργιος Χ΄ Θεοδώρου** καί διδάσκουν ἀφιλοκερδῶς καθηγητές μουσικῆς καί ἱεροψάλτες τοῦ νησιοῦ μας. Σκοπός τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διάδοση τῆς πατροπαράδοτης ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς στή σύγχρονη κοινωνία καί ἡ ἀνάδειξη ἱεροψαλτῶν, ἱκανῶν νά πληρώσουν τά ἀναλόγια τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς μητροπόλεώς μας. Ἡ φοίτηση εἶναι ἐντελῶς δωρεάν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τήν ἐπιστασία τοῦ μητροπολίτου μας καί τήν συγκινητική προσφορά τῶν ἐθελοντριῶν γυναικῶν καί τῶν δωρητῶν, συνεχίζεται γιά τέταρτη χρονιά τό ἔργο **τῆς Τράπεζας Ἀγάπης**, μέσα ἀπό τό ὁποῖο σιτίζονται καθημερινά περισσότεροι ἀπό 120 ἀδελφοί μας, πού ἔχουν ἀνάγκη.